

își scria partiturile de tinerețe. Lipsit de prejudecăți, compozitorul își elaborează lucrarea - așa cum procedase Enescu scriind *Capriciul român pentru vioară și orchestră* - integral din motive folclorice. Melodia populară *Miorița* instaurează și perpetuează, prin unisonul corzilor, ambianța arhaică a muzicii.

Cele patru mișcări ale concertului se înlanțuie fără întrerupere, împletind lirismul modal - cu rapeluri la lirismul *Concertului pentru orchestră de coarde* de Paul Constantinescu - și spontaneitatea ritmică (o combinație între **rubato** și **giusto silabic**), melancolia cu accente dramatice uneori, și dinamica de o agilitate amețitoare. Muzica lui Ligeti a avut alura unei "lecții" de **autenticitate**, de naturalețe, care te învață cum să fii **tu însuși** într-o epocă în care **dezidentitatea** și dizolvarea conformismului muzical sunt tot mai la ele "acasă"; cu atât mai mult, cu cât compozitorul însuși va fi aderat în ultimele decenii la "cultura postmodernă".

Întregul program i-a permis lui Horia Andreescu și Orchestrei de cameră Radio să-și pună în valoare potențialul de știință, sensibilitate, receptivitate, creativitate.

Despina PETECCEL THEODORU

Întâlnire cu "Archaeus"

Întâlnirea cu "Archaeus" devenită tradițională în cadrul S.I.M.N. se impune ca parte integrantă a festivalului prin prezența anuală ce consemnează inefabil reeditări ale înaltului profesionalism caracteristic formației și mentorului acesteia, Liviu Dănceanu.

La această ediție (a IX-a) întâlnirea a avut loc în Sala "George Enescu" a U.M.B., în ziua de joi, 27 mai.

Studenti, profesori, muzicieni, nici prea mulți nici prea puțini (având în vedere accesibilitatea muzicii noi), au participat la o expunere sonoră complexă ca durată și diversitate de limbaj și formă.

Programul a început cu imprimarea delicată (în primă audiție absolută) a perindărilor multicolorelor "*Grafitti*" confecționate muzical de Viktor Ekimovsky printr-o reușită accentuare (melodică, dinamică, agogică) a vizualizării haotice cascade sărbătorești, până la irizarea sonoră finală, simbol al unei ultime rămășițe ce se așterne rătăcită, rebelă.

În perpetuă tatonare și întărâtare reciprocă la discuție, la dialog, pedalând în alternări de replici sau simultaneități, înzestrați parcă cu orgoliu și personificații astfel (cu rigoare) de Ada Gentile, violoncelul și clarinetul (în mânuirea de intensă concentrare a Ancăi Vartolomei și a lui Vasile Mocioac), au fost angajați într-o polemică muzicală... "*Together*".

Pe un alt plan, invitând la meditație și profunzime în perceperea lucrurilor, a naturii înconjurătoare, a esențialului ce o(și ne) menține - este vorba de **mișcare** -, "*Polifoniile bucolice virgiliene*" (p.a.a.) au luat ființă ca semne de preocupare în acest sens ale compozitorului Theodor Grigoriu, ce a recurs la o analiză,

profesionist realizată, orientată, dintr-o perspectivă a viziunii poetului latin Virgiliu, spre "Somnul pietrelor" (partea I - solemnă, cantabilă, meditativă), spre "Fantezia micilor făpturi" (partea a II-a aducătoare de contrast cu elemente de punctare sonoră; caracterul este zglobiu) și "Ornitologică" (partea a III-a - cu sonorități pline și grave).

Continuând demersul serii, "Secvențe III" (p.a.a) de Liviu Marinescu individualizează clarinetul pe o țesătură camerală cu o schemă tematică și preluată dintr-un opus precedent ("Secvențe II"). Prin trasarea unor citate muzicale (din Preclasicism, Romantism) într-un mod prea la îndemână (simplă însălire în context), piesa reclamă un exces de fantezie în detrimentul rigorii, și prea puțin stil propriu.

"El cau del silenci" (p.a.a.) de Eduardo Terol se arcuiește pe elemente secvențiale, recurențe și îmbinări ale acestora, tehnica-cheie fiind cea variațională aplicată într-o manieră de spulberare a segmentului tematic propus, până la dispersare.

Cu valențe retrospective, piesa "History 2" de Liviu Dănceanu propune o călătorie, în timp, materializată sub forma unui expozeu sonor ce solicită memoria. Realizată prin etalarea minuțioasă a diferitelor procedee de scriitură caracteristice fiecărei epoci muzicale în parte, "călătoria" conține delimitări ale acestora printr-un leitmotiv, o "temă a plimbării" precum cea din "Tablouri dintr-o expoziție" de M.Musorgski, de această dată, în timp.

A fost un program atât de bogat în gramatici și înțelesuri o surpriză? Nu! Preferințele muzicale, acuitatea în alegere, percepere și redare, se remarcă ca o constantă definitorie pentru formația "Archaeus" ce invită mereu la o nouă întâlnire.

Cristina MARTINESCU

Spirit și materie sau "Contraste"

Primul din cele două momente-maraton ale Festivalului - parafrazându-l pe cel de al doilea, "Le soir d'un fan(atique)" - ne-a prilejuit reîntâlnirea cu componenții trio-ului "Contraste" (Emil Șein, Sorin Petrescu și Doru Roman, folosind o sintagmă istorică "de tristă amintire" dar extrem de valabilă în cazul celor trei muzicieni "multilateral dezvoltați" din punct de vedere interpretativ, căci pe lângă specializarea de bază fiecare dintre ei mănăiește o sumă de instrumente complementare: saxofoane, ocarine, fluiere, percuție pentru Emil Șein, sintetizor, percuție și fluire pentru Sorin Petrescu și vioară, contrabas, fluire pentru Doru Roman). Pornind de la ideea de a nu-și dezamăgi "fanii", cei trei au optat pentru un repertoriu, evident, plin de... contraste, mai puțin în ceea ce privește valoarea semantică a conținuturilor (căci toți autorii și-au respectat profesiunea de credință identificând-o cu credința în profesiune, nu doar o simplă formulă inversată, ci un adevăr susținut axiologic) și mai mult din perspectiva diversității stilistice a propoștelor componistice.